

24. ויסב - ונדאר מן עליהון וביכי וריגיע אליהון וכלם אליהון ואכר מן ענדהון אלא שמעון וחבס אלו לחצרתהון: 25. ויצו - ווצא יוסף ומאלו אלא אווניהון מגל וליראגיע פצתהון רגול אלא כישו וליעטי ליהון זיוואדיה ליטריק וציניע ליהון כידא: 26. וישאו - וחמלו אלא מגלהון עלא חמרהון ומציו מן תם: 27. ויפתח - ופתח אלואחיד אלא כישו ליגעל עאליק לחמרו פיל מבאת ונצר אלא פיצתו והוודא הוא פי תים עידלו: 28. ויאמר - וקאל אלא אכוותו רגאע פיצתי ואיצה הוודא פי עידלי וראח קלבהון ונגעזו רגול אלא אכו קאיילא איש האדי ציניע אלרב לינא: 29. ויבאו - ואיגו אלא יעקוב אבוהון לארץ כנען וכברו לו אלא גמיע מצדפאת ליהון קאיילא: 30. דבר - כלם רגול אסתאד לארץ מענא צעוביאת וגעל לינא כידווסיס אלא לארץ: 31. ונאמר - וקלנא אליה צדקין נחנא לם כינא דווסיס: 32. שנים - תנעשר נחנא אכווייה בנין אבונא אלואחיד ליסו ואלזגיר אליום מע אבונא פי ארץ כנען: 33. ויאמר - וקאל אלינא רגול אסתאד לארץ פי האדי אעריף אין צדקין אנתו אכוכון אלואחיד כאלו ענדי ואלא מגל ביותכון כידו ומצו: 34. והביאו - וגיבו אלא אכוכון זגיר אליי ואעריף אין לם דווסיס אנתו אין צדקין אנתו אלא אכוכון אעטי ליכון ואלא לארץ תאגרו: 35. ויהי - וכאן הימא מפרגין כיאשהון והוודא רגול צירית פיצתו פי כשתו ונצרו אלא צראר פצתהון הימא ואבוהון וכאפו: 36. ויאמר - וקאל אליהון יעקוב אבוהון אלי עדמתו יוסף ליסו ושמעון ליסו ואלא בנימין תכרו עלי כאנו כלהון: 37. ויאמר - וקאל ראובן אלא אבו קאיילא אלא תנין בניני תמוויית אנכאן לם אגיבו אליך עטי אלו עלא ידי ואנא ארגעו אליך: 38. ויאמר - וקאל לם ינזיל בני מעכון אין אכו מת והוא לווחרו אתבקא

ותגרב אליהון וכלאם מעהון צעוביאת וקאל אליהון מנין גיתו וקאלו מן ארץ כנען לינשתיירי מגל: 8. ויכר - וחקק יוסף אלא אכוותו והימא לם חקקו: 9. ויזכר - ודכר יוסף אלא ליחלמאת אלדי חילים ליהון וקאל אליהון דווסיס אינתו ליתניצרו אלא סוויית לארץ גיתו: 10. ויאמרו - וקאלו אליה לם סידי ועבידך איגו לישתרו מגל: 11. כלנו - כילנא בנין רגול ואחיד נחנא צדקין נחנא לם כאנו עבידך דווסיס: 12. ויאמר - וקאל אליהון לם אין סוויית לארץ גיתו ליתניצרו: 13. ויאמרו - וקאלו תנעשר עבידך אכווייה נחנא בנין רגול ואחיד פי ארץ כנען והוודא אלזגיר מע אבונא אליום ואלואחיד ליסו: 14. ויאמר - וקאל אליהון יוסף הוא אלדי כלמת אליכון קאיילא דווסיס אינתו: 15. בזאת - פי האדי תנפרקו חייאת פרעון אנכאן תכרגו מן הינא פלאכין מגי אכוכון אלזגיר הינא: 16. שלחו - בעתו מנכון ואחיד ויאכוד אל אכוכון ואנתו אנחבסו וינפרקו כלמכון אלחאק מעכון ואנכאן לם חייאת פרעון אין דווסיס אינתו: 17. ויאסף - וגמע ליהון אלא אלחבס תלאת איימם: 18. ויאמר - וקאל אליהון יוסף פי יום אלתאלית האדי צנאעו ועישו מן רב אנא כאיף: 19. אם - אנכאן צדקין אנתו אכוכון אלואחיד ינחיביס פי בית חבסכון ואנתו מצו ואדו מגל גוע ביותכון: 20. ואת - ואלא אכוכון זגיר תגיבו אליי ויתחקקו כלמכון ולם תמותו וצינעו כידא: 21. ויאמרו - וקאלו רגול אלא אכו תחקיק מלזומין נחנא עלא אכונא אלדי נצרנא ציקית נפסו פי תכדעו אלינא ולם סמענא מינו עלא דאליך איגית אלינא אלציקה האדי: 22. ויען - וגווב ראובן ליהון קאיילא הוולא קילית אליכון קאיילא לא תכטו פיל ולאד ולם סמעתו ואיצה דמו הוודא אתפתש: 23. והם - והימא לם עירפו אין סאמיע יוסף אין תרגמאן בנאתהון:

חייבים. ב: כטיין - חוטאים. 22. נדרש - מחופש. ב: אינטלב - נדרש. 23. המליץ - מתרגם, וכן ב, בעקבות ת"א (מתורגמן). 28. ויצא לבם - הלך לבם. ב: וכר - ויצא לבם. ג: וטאר עקלהום - ויצאו מדעתם. 33. הניחו - ב: חיטו. 36. שכלתם - איבדתם. ב: אתכלתו - שיכלתם. 37. תמית - ב: תיקתול - תהרוג.

הפירוש השני הוא בעקבות רש"י ומפי אחרים שמעתי שהוא לשון כמישה, למה תהיו כחושים ברעב. 15. תכחנו - תיכדלו. ב: תיתסדקו - יאמינו לכם. ג: תתגראכו - תתנסו, וכן בהמשך. 18. האלהים - ב: מן קידם אלרב - מלפני האלהים. 19. שבר רעכון - תבואת רעב. ב: מינאל אלדי נקיץ - התבואה החסרה, כת"א (עבורא דחסיר). ג: מגאל קות - תבואה לפרנסה. 20. ויאמנו - ויזכרו. ב: וייתצדקו - ויאמנו. 21. אשמים -